

Duncan Shelley
A POKOL KÉZIKÖNYVE

HOGYAN ÉLD TÚL A TÁRSADALMI ÖSSZEOMLÁST

Copyright © 2012 Weith Katalin & Duncan Shelley

Minden jog fenntartva

A könyv bármely részének sokszorosítása, akár elektronikus,
akár mechanikus úton
– ideértve az információtároló és visszakereső rendszereket is –
a kiadó írásbeli engedélye nélkül tilos!
Kivételt képeznek a sajtóértékelés vagy ajánlás céljára
idézett rövid részletek!

ISBN 978-963-89067-5-5

www.brookskiado.hu

www.duncanshelley.com

Dizájn: Valenczi Pál

Borítófotó: Gyuricza „Papica” László

Kiadó: Brooks Kiadó

Kiadó igazgató: Weith Katalin

Nyomdai munka: Multiszolg Kft.

AJÁNLÁS

Érdekes, elgondolkodtató téma. Tudom ajánlani Duncan Shelley könyvét mindazoknak, akik életüket az egészséges keretek között, de a biztonság mindenkor szem előtt tartásával élik, és megpróbálnak előre látni bizonyos szituációkat, kockázatokat, és természetesen ezek megoldását is. Volt alakulatomnál mi így éltünk és így dolgoztunk. A gépjárművezetésnél ezt defenzív vezetésnek nevezik. Az író és munkatársai egy társadalmi összeomlás esetére mutatnak egy lehetséges megoldást az egyén számára.

Ujj Károly

nyugalmazott rendőr-alezredes

a Terrorelhárító Szolgálat volt parancsnok helyettese

Ajánlom ezt a könyvet minden felelősen gondolkodó magyar állampolgárnak! A vietnámi nép az országukban zajlott háborút úgy tudta megnyerni, hogy egy bizonyos „fekete könyv” tartalmát használták fel, amikor egy idegen hatalom tört a hazájukra és a túlélés volt a tét. Ezen könyv tartalmazza a dzsungelben való túlélés szabályait. Hogyan kell rejtőzködni, élelmet keresni, tüzet csinálni, menedéket építeni, gyógyítani, harcolni a természetben található eszközökkel stb. Ezt a könyvet a nemzet kincsének tartják és az eredetét egy titkos helyen őrzik. Ha újra kiszorulnak a városaikból és falvaikból a dzsungelbe, akkor már felkészülten tudnak létezni abban az élettérben is. És végül, engeddd meg, hogy egy tanúságos párbeszéddel zárjam soraimat: Vuk kérdezi Karakot: „Karak, hát buta vagyok én?”. Így szól Karak: „Nem kicsi Vuk, nem vagy buta, csak még nem tudsz eleget.”

Szabó Gyula

nyugalmazott rendőr-főhadnagy

a Terrorelhárító Szolgálat Alosztály vezetője

Ajánlom ezt a könyvet azoknak, akik nem hajlandók tétlenül nézni, hogy csak úgy történnek velük a dolgok, hanem készek felelőséget vállalva kezükbe venni az irányítást szélsőséges helyzetben is. Ehhez ad útmutatást a könyv. Profi, részletekig átgondolt, kidolgozott, és szemléletes.

Franta Eszter
építészmérnök

A Pokol Kézikönyve sorozatot és ennek első kötetét jó szívvel ajánlom azoknak, akik szerint valamilyen oknál fogva elképzelhető a jelenlegi társadalmi, gazdasági, földrajzi környezetünk hirtelen, de nem előjel nélkül bekövetkező átalakulása. A sorozat alkalmas arra, hogy az ilyen helyzetre felkészítse a felkészületleneket. A könyv egyéni, eredeti nézőpontból, személyes tapasztalatok megosztásával mutatja be azokat a módszereket, amelyekkel – elsősorban hazai viszonylatban – képesek lehetünk a megváltozó környezetet idejében felismerni és azt komoly veszteségek nélkül túlélni.

Dr. Lőrincz Andor
jogász

A hallgatóim szerint az egyik leggyakorlatiasabb tréner vagyok a közép-kelet európai piacon. De ez a könyv új távlatokat nyitott meg, mennyire kell begyakorolni egy adott tudást. Ez a könyv két dolog miatt is időszerű:

1. Eddig nem igazán tudtam mit kéne tenni egy katasztrófa alatt. Ez a könyv megmondja. Kevesebb így a para.

2. Remélem a könyv hatására sok kicsi önszerveződő csoport fog létre jönni.

Cégek új lendületet kaphatnak, ha túlélő klubot szerveznek a munkatársaikból, hogy a kellő felszerelést, élelmet meg tudják venni maguknak. Javaslom ügyfeleimnek, hogy tegyék kötelező olvasmánnyá.

Kasza Tamás
tréner, író

E KÖNYV AZOKNAK SZÓL:

Akik nem akarnak a reménybe kapaszkodni.

Akik nem akarnak segítségre várni.

Akik nem akarnak áldozatok lenni.

E KÖNYV AZOKNAK SZÓL:

Akik szeretni akarnak, mert a szeretetből felelőség lesz.

Akik érteni akarnak, mert a megértésből esély lesz.

Akik cselekedni akarnak, mert a tettekből jövő lesz.

AZ ÍRÓ

Duncan Shelley

Regényíró, blogger, írás tanár

„A ma embere életképtelen a civilizáció nyújtotta ellátó rendszer nélkül. Nagyon is van realitása annak, hogy holnap egy rossz napra ébredünk. Nem a világot ismerjük, hanem a média híreit. Nem látunk a politika színpalái mögé, nem tudjuk, mi vár még ránk. Jöhet gazdasági összeomlás, járvány, katasztrófa, puccs, merénylet, háború. Nem a sajnálkozás, a reménykedés, a paranoia a megoldás, hanem a felkészülés, amely az egyetlen valódi biztonság.”

www.duncanshelley.com

A SZAKÉRTŐ

Gyuricza „Papica” László

Túlélési szakértő, felszerelés tesztelő

„A napi életünktől eltérő vészhelyzetek kezelése nem csak pusztán tudást igényel. Egy szemléletet, amely irányítja az ösztönösséget, tapasztalatokkal operálva tervezi a megoldást. Nem attól lesz az ember hatékony a problémák kezelésében, ha elhiszi magáról: birtokában van olyan képességek halmazának, amikről eddig sokat hallott és olvasott. A tapasztalat az, ami valódi önbizalmat ad és az ebből összeálló rendszer, ami bárki számára lehetővé teszi a boldogulást, az amúgy köznapi értelemben élhetetlen közegben.”

<http://bushcraft.co.hu>

SOROZATISMERTETŐ

A MEGFELELŐ NÉZŐPONT

A könyv, amit olvasol, különleges. Ismereteink szerint még hasonló sincs, sehol a világon. Ez nem egy túlzó, üres marketing szöveg, hanem ez az igazság, és rövidesen látni fogod, hogy miért. Ahhoz, hogy megértsd, mit is akarunk ezzel a könyvvel elérni, a megfelelő nézőponttal kell olvasnod.

Lehetséges, hogy érzékenyen érint majd a Pokol Kézikönyve, mert elrontja a kedved, megremegteti azt az elképzelésedet, hogy a világ olyan, amilyennek látni akarod, és ha nem veszel tudomást a rosszról, akkor nem is ér el hozzád. Előfordulhat, hogy az utolsó oldalra érve elszomorodsz, elrévedő tekintettel, lassan becsukod a könyvet, és attól fogva félve várod a holnapot. Akárhogy is, haragudhatsz rám, amiért megírtam, haragudhatsz ránk, amiért kiadtuk.

Kérlek, végezz el egy tesztet. Fogj egy szalvétát, gyúrd össze, dobod fel a levegőbe, és ne akard, hogy leessen. Ha nem esik le, mert nem akarod, hogy leessen, akkor ez a könyv nem neked szól. Ha leesik, annak ellenére, hogy nem akartad, akkor ideje felébredni, megérteni, hogy nem tudod száz százalékban irányítani az eseményeket az akaratoddal. Ha egy szalvétával nem megy, hogyan menne az egész univerzummal?

Az életben gyakran kell választani az álomvilág és a valóság között.

Azt mondják, jobb félni, mint megijedni. Mi nem osztjuk ezt a nézetet. A félelem megmérgezi mindent. Aki minden nap fél a haláltól, az soha nem él, aki minden nap a katasztrófától retteg, annak minden napja katasztrófa. Tapasztalatból beszélek.

Amikor tíz éves voltam, egy nap sétáltam hazafelé az utcán, odajött hozzám két fickó, és egyikük adott egy pofont. Úgy megijedtem, hogy attól kezdve tizenhat éven át edzettem, szinte minden nap, harcművészeteket és küzdősportokat tanultam, fegyverekkel gyakoroltam, hogy soha többé ne történhessen meg, hogy valaki ad egy pofont. Tizenhat éven át félelemben éltem, tizenhat éven át püföltem a homokzsákokat és az edzéstársaimat, tizenhat éven át vágásokat és szúrásokat gyakoroltam – tizenhat éven át harcoltam magamban azzal a pillanattal, amikor gyerekként kaptam egy pofont, és megijedtem a világtól.

Mondanom sem kell: a félelem nem múlt el az edzőteremben és a ringben (mástól múlt el). Csak egy pofon volt, és mert nem voltam képes szembenézni vele, letértem az utamról, tettem egy tizenhat éves, felesleges kitérőt. Egyetlen pofon miatt. Azóta is hallom, ahogyan sportolók és harcművészek mesélik, hogyan verték meg őket, hogyan kezdtek el edzeni, hogy legközelebb ők nyerjenek. Szerencsétlen emberek. Egyszer megijedtek, és azóta nem a saját életüket élik.

Tudom, milyen az, amikor valaki fél, és mérhetetlen időn át küzd magában egy régi emlékekkel, vagy egy ijesztő feltevéssel. A Pokol Kézikönyvével nem erre akarunk rávenni téged.

Nem akarunk félelmet kelteni, nem akarunk károgni és fenyegetni. Nem az a célunk, hogy ily fondorlatos módon elvegyük az életedet és a paranoia búzló mocsarába lökjünk.

Az ember kulcsra zárja a lakása ajtaját, biztosítást köt, a tőle telhető mértékben igyekszik pénzt félretenni a rosszabb napokra, és talán a tűzoltó készülék is ott várakozik valahol a sarokban. Ez nem beteges hozzáállás, hanem józan belátás. Mi sem kérünk többet.

Csupán annyit szeretnénk, hogy belásd, igen egyszerű a képlet: léteznek rossz dolgok, némelyik ezek közül veled is megtörténhet, ám, ha felkészült vagy, szinte bármit képes leszel kezelni. A felkészüléshez komoly kérdéseket kell feltenned, igaz válaszokat kell találnod rájuk, megtenni a szükséges előkészületeket, és azután élni tovább, vígan, mint addig, de immáron valós biztonságban.

A POKOL KÉZIKÖNYVE SOROZAT

A pokol... Sajátos definíciót alkottunk e szóra, mely sokféle érzést, elképzelést összesít magában a poklóról, mint helyről, és még inkább, mint állapotról.

A pokol szélsőséges tanácstalanság.

A mi értelmezésünkben ez a pokol.

A pokol a tanácstalanságnak, a zavarodottságnak olyan foka, amely lehetetlenné teszi a hatékony, célirányos cselekvést. Önmagában elegendő ahhoz, hogy teljes körű cselekvőképtelenséget, mentális összeomlást okozzon, az élni akarás megszűnését eredményezze. Bizonyos esetekben a kiúttalanság érzése halálos lehet.

Léteznek olyan szituációk, amelyekben nem ismerjük ki magunkat. Korábbi tanulmányaink hasznavehetetlenek, jártasságunk, rutinosságunk nem ér semmit.

Az, amit felszínesen „életveszélyes helyzetnek” vagy „szélsőséges eseménynek” neveznénk, valójában csupán annyit jelent, hogy távol áll tőlünk, távol áll az életünktől, és soha nem tanultuk meg kezelni. Nem ismerős. Nem ismerjük ki magunkat. Nem látjuk át. Nem tudjuk, mi mit jelent és mi mivel függ össze.

A pokol szélsőséges tanácstalanság. Más szóval: tudatlanság. A pokol megfejtése a tudás. A pokol ellentéte nem más, mint a kompetencia, melynek jelenlétében a tanácstalanság megszűnik létezni.

A Pokol Kézikönyve könyvsorozat olyan könyvekből áll, melyek a pokol egy-egy bugyrát, az élet egy-egy kevésbé ismert, legendákkal, babonákkal, tévedésekkel, tudatlansággal tarkított területét veszi górcső alá, melyeken a valódi tudást a legtöbb ember számára pusztán emóciók helyettesítik.

Könyvsorozatunk minden egyes része felszámol ezek közül a poklok közül egyet. Teszi ezt könnyen érthető, olvasmányos formában.

Könyveink nem elméleti fejtegetések, nem más könyvekből kiollózott részletek montázsa, hanem empirikus alapokon nyugvó ismeretanyagok.

Az írásokban nem talál majd népszerű, elterjedt nézeteket, szentesített hivatalos véleményeket, média-legendákat. Megértettük a felelősséget, mely a vállunkat nyomja, amikor ebbe a vállalkozásba kezdtünk. Nem szócső vagyunk tehát, nem felülete valaminek, nem képviselői különös érdekeknek. A célunk csupán a poklok felszámolása.

Olyan emberek közös munkája fekszik a könyveinkben, akik aggódnak szeretteikért és önmagukért, felelősséget éreznek a jövőért, és nem engedhetik meg azt a mérhetetlen luxust, hogy bizonytalan információkra építsék fel az életüket, vagy a vakszerencsére bízzák azt.

Könyveink hozzánk hasonló nézőponttal rendelkező, felelős gondolkodású embereknek szólnak.

FONTOS FIGYELMEZTETÉS

A Pokol Kézikönyve könyvsorozat részei önmagukban nem érnek sokat. Elméleti alapokat nyújtanak, nézőpontot adnak, irányt mutatnak – de önmagukban nem elegendőek problémák kezelésére.

E könyvek elindíthatnak egy úton, melynek végén a mostaninál sokkal nagyobb túlélési potenciál vár.

Ezen az úton tanulod meg kezelni az élet kemény helyzeteket.

A KÖNYV FELÉPÍTÉSE

A Pokol Kézikönyve könyvsorozat valamennyi része egyedi módon épül fel.

A könyv első felét egy történet teszi ki, amely illusztrációként, példaként szemlélteti az adott kötetben górcső alá vett poklot. Milyen lenne átélni? Mi történne, hogyan zajlana le? Mit tenne egy felkészületlen ember, és miként viselkedne az, aki felkészült?

A könyv második felében végigvesszük mindazokat az elveket, praktikákat és eszközöket, melyek segítségével kezelhetjük azt a problémát, a pokolnak azt a bugyrát, mellyel az adott rész foglalkozik, mintegy magyarázva, alátámasztva, kifejtve az illusztrációként bemutatott sztori szakmai hátterét.

A KÖNYV CÉLJA

A Pokol Kézikönyve sorozat részei sohasem arról szólnak, hogy mit kell, vagy mit kellene tennie a kormánynak, a katasztrófa-elhárításnak, a hatóságoknak.

Arról szólnak, hogy mit tehetek én.

Arról, hogy mit tehetsz te.

Lehetséges, hogy egy vész helyzetben a hivatalos szervek mindegyike szakszerű munkát végez, erőn felül teljesít, és amennyire az egyáltalán lehetséges, kezeli a helyzetet.

Még ebben az ideális esetben is hárul ránk tennivaló, marad felelősség a mi kezünkben. Ha más nem, legalább annyi, hogy életben maradjunk, és ne akadályozzuk a munkát.

TÁRSADALMI ÖSSZEOMLÁS

MIT NEVEZÜNK TÁRSADALMI ÖSSZEOMLÁSNAK?

Társadalmi összeomlásnak nevezzük azt az állapotot, amikor a társadalom nem képes társadalomként működni.

Megszűnik a munkamegosztás, a kiterjedt koordináció, az ellátó rendszer nem működik többé (energia, bolthálózat, orvosi ellátás, és mindezek háttere, mint például a teherszállítás), a törvényes rend felbomlik. Ez a társadalmi összeomlás.

Mi válthat ki társadalmi összeomlást? Például súlyos katasztrófa, veszélyes járvány, elterjedt mérgezés, puccs, zavargások, terrorcselekmény, éhséglázadás, vagy valamilyen alapvető meghibásodás az energia-ellátásban (például a paksi atomerőmű leállása).

Mennyi ideig tarthat egy társadalmi összeomlás? Csupán becslések vannak. Magyarország földrajzi fekvése, EU és NATO tagsága, valamint más tényezők mérlegelése arra enged következtetni, hogy az összeomlás hetekig tarthat, talán egy hónapig. Tartósabb összeomlás (ismereteink alapján) nem nagyon képzelhető el. De ne vegyük félvállról. Heteket eltölteni egy területen, ahol nincs ellátás és nincs törvényes rend, maga lehet a pokol.

AZ ÉRZELMI VÁLSÁG

A társadalmi összeomlás előtt minden esetben érzelmi válság üti fel a fejét és terjed el. Az érzelmi válságot általános veszélyérzet előzi meg. A veszélyérzet társadalmi szintű nehézségek után bukkan fel. Olyan ez, mint egy láncreakció. Szerencsére, bármely ponton megállítható, kezelhető, és visszafordítható.

Társadalmi, vállalati, közösségi, családi és egyéni szinten ugyanaz a legfontosabb a lelki stabilitás szempontjából: a jövőkép. Egy elfogadható, hihető és vonzó jövőkép, mely felé haladunk. Ha ez a jövőkép elveszik, mindegy, mennyire erős és egészséges valaki, az élete onnantól fogva hajszálon függ, ahogyan a józan esze is.

Az életszínvonal zuhanása, az élet nehezebbé és lassabbá válása azt a téves elképzelést szülheti, hogy összeomlott a társadalom. Ez nem igaz. Amíg az emberek eljárnak dolgozni, amíg a gyerekek tanulnak, amíg van tévéadás, megjelennek az újságok, és kormány szintű intézkedéseket hajtanak végre valamilyen kedvezőtlen állapot kezelésére, addig nem beszélhetünk társadalmi összeomlásról.

Akadozhat az élelemellátás, kórházak zárhatnak be, hosszas áramszünetek tarkíthatják a mindennapokat, elszaporodhatnak a bűncselekmények, és még mindig nem beszélhetünk társadalmi összeomlásról.

Az ellátó hálózat és a törvényes rend megszűnése a társadalmi összeomlás. Fontos tudnunk, hogy valóban összeomlott-e az ország, amelyben tartózkodunk, mert egy összeomlás egyéni kezelése gyökeresen más, mint az azt megelőző folyamatok kezelése.

Ha összeomlik a társadalom körülöttünk, mennünk kell. Az összeomlás első jeleire útra kell kelnünk, teketóriázás nélkül. Ilyenkor percek is számítanak. Órákat elpocsékolni hazardjáték, napokat elpocsékolni a sors kihívásával egyenlő. Amilyen gyorsan csak lehetséges, el kell hagynunk a városokat, sőt a lakott területeket is, mert amíg ezeken belül vagyunk, az életünk fabatkát sem ér. Dióhéjban ez az, amit teljes összeomláskor tennünk kell.

Ellenben, amíg nincs társadalmi összeomlás, távozásunk éppen hogy az összeomlást segíti elő. Összeomláskor a szétszóródás, érzelmi válságkor, vagy más nehézségek megjelenésekor ennek ellenkezője, az együtt maradás, összetartás, összefogás az, amely kezeli a problémákat.

Bármilyen közösségi, közösségépítő kezdeményezés, mozgalom, tevékenység hasznos lehet az érzelmi válság kezelésében – de csak abban az esetben, ha nem bukkan fel ellenségkép, amely megosztottsághoz, viszályhoz vezet.

Civil kezdeményezések, koncertek, vallási szertartások, párt-összejövetelek, ezek mindegyike fontos és hasznos lehet abban, hogy kezelje az érzelmi válságot, lelki kapaszkodót nyújtson az embereknek – amíg ezek mentesek az ellenségképektől.

A civil kezdeményezések értéke felbecsülhetetlen lehet a válságok kezelésében. Vannak országok (például Argentína), ahol az ilyen jellegű közösségek emberek millióit mentették meg az éhhaláltól, az elzülléstől, és nyújtottak elfogadható jövőképet. Tették ezt védett övezetek létrehozásával, helyi pénzek bevezetésével, olyan barterpiacok felállításával, melyeken munkával is lehet fizetni a termékekért (például az élelmiszerért).

Létfontosságú tudás annak megállapítása, hogy társadalmi összeomlás az, ami a szemünk előtt történik, vagy csupán érzelmi válság. Eltérő módon kell kezelni a két jelenséget.